

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 januari 2021 met nummer RvVb-UDN-2021-0558
in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0275-UDN

Verzoekende partij	de heer Philippe DELEU , wonende te 2180 Ekeren, Kluislaan 3
Verwerende partij	het VLAAMSE GEWEST vertegenwoordigd door de Vlaamse regering vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5, en advocaat Jan ROGGEN met kantoor te 3500 Hasselt, Kempische Steenweg 303 bus 40
Tussenkomende partij	de nv van publiek recht BEHEERSMAATSCHAPPIJ ANTWERPEN MOBIEL vertegenwoordigd door advocaten Jan BOUCKAERT, Bastiaan SCHELSTRAETE en Maarten CHRISTIAENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Loksumstraat 25

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert door neerlegging ter griffie op 12 januari 2021 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 20 november 2020.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend voor de realisatie van de Oosterweelverbinding op het grondgebied van de stad Antwerpen (linker- en rechteroever) en de gemeente Beveren (linkeroever).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 19 januari 2021 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is opgenomen in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 19 januari 2021.

De heer Philippe DELEU, in eigen persoon, voert het woord als verzoekende partij. Advocaten Paul AERTS en Jan ROGGEN voeren het woord voor de verwerende partij. Advocaten Jan BOUCKAERT en Bastiaan SCHELSTRAETE voeren het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 15 december 2000 keurde de Vlaamse regering het Masterplan Mobiliteit Antwerpen goed. De tussenkomende partij staat in “voor de coördinatie van de uitvoering van het Masterplan Mobiliteit”.

Op 30 mei 2005 keurde de dienst Milieueffectrapportage (hierna: dienst Mer) een eerste plan-MER “Masterplan Antwerpen” goed in het kader van de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Oosterweelverbinding”.

Op 10 februari 2014 keurde de dienst Mer een tweede plan-MER “Oosterweelverbinding” goed. Van het Oosterweeltracé werd vastgesteld dat het “steeds globaal het best scoort” en “als het verkeerskundig meest performante alternatief kan worden beoordeeld”. De Raad van State verwierp zowel het rechtstreeks beroep tegen het plan-MER (RvS nr. 232.161 van 11 september 2015) als de beroepen tegen het op 20 maart 2015 definitief vastgestelde gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Oosterweelverbinding – wijziging” dat steunde op dit plan-MER (RvS nr. 200.738 van 10 februari 2010, nr. 233.791 van 9 februari 2016, nrs. 239.789 en 239.790 en 239.791 van 7 november 2017, en nr. 241.119 van 27 maart 2018).

Op 18 december 2019 keurde de dienst Mer de project-MER “Oosterweelverbinding” goed.

2.

De tussenkomende partij dient op 30 april 2020 bij de verwerende partij een aanvraag in, vervolledigd op 27 mei 2020, voor een omgevingsvergunning voor het project “Oosterweelverbinding”.

Het project beoogt het sluiten van de kleine ringweg (R1) rondom de stad Antwerpen met een nieuwe tunnel onder de Schelde (Scheldetunnel) naast de bestaande tunnels (Kennedy-, Liefkenshoek- en Waaslandtunnel). De aanvraag heeft betrekking op zowel het bestaand tracé van de kleine ring (gedeelte tussen Antwerpen-Noord en Antwerpen-Oost) als op een nieuw tracé naar Antwerpen-West (gedeelte dat volgens de bestreden beslissing zal aansluiten op “het project Infrastructuurwerken Linkeroever, werken in uitvoering, op het grondgebied van de stad Antwerpen en de gemeente Zwijndrecht”). Het totale tracé heeft een lengte van ongeveer 10 km.

Het projectgebied situeert zich deels op het grondgebied van de stad Antwerpen (Scheldetunnel en aansluiting Linkeroever, Oosterweelknoop, en Kanaalzone en R1), en deels op het grondgebied van de gemeente Beveren (Noordelijk Insteekdok voor de tijdelijke opslag voor baggerspecie).

De werken op het grondgebied van Antwerpen hebben betrekking op volgend projectgebied:

De aanvraag bevat zowel stedenbouwkundige handelingen, als ingedeelde inrichtingen of activiteiten (IIOA's), alsook vegetatiewijzigingen.

De oorspronkelijk ingediende aanvraag omvat de volgende stedenbouwkundige handelingen:

- In projectgebied Scheldetunnel en aansluiting Linkeroever:
 - De aanleg van de Scheldetunnel inclusief dienstbouwwerken en bijhorende polderconstructies en de verbinding van de tunnel met de knoop Sint-Anna Linkeroever;
 - De aanleg van een broekbos rond de tunnelmond op Linkeroever;
 - De verplaatsing en verhoging van de Scheldedijk op Linkeroever inclusief ontwikkeling buitendijks estuarien gebied;
 - De verbinding van Sint-Annabos met Rot/Middenvijver door de opbraak van de Charles De Costerlaan tussen de knoop Sint-Anna Linkeroever en het kruispunt met Halewijnlaan-A. Vermeylenlaan;
 - De realisatie van een functionele fietsverbinding tussen kruispunt Charles de Costerlaan-Halewijnlaan-A. Vermeylenlaan en het reeds vergunde fietspad over de R1 (de zogenaamde Bermbrug in kader van het project Infrastructuurwerken Linkeroever);
 - De plaatselijke heraanleg van de Scheldelaan met aansluiting op het aansluitingscomplex Oosterweelknoop.

- In projectgebied Oosterweelknoop:
 - De aanleg van het aansluitingscomplex/uitwisselingscomplex Oosterweelknoop inclusief dienstbouwwerk en de bijhorende polderconstructies;
 - De verplaatsing en/of aanpassingen van de Oosterweelsteenweg, Scheldelaan en lokale wegen;
 - De aanleg van een rietmoeras aan de Sint-Jan-de-Doperkerk en een rietmoeras tussen de Oosterweelknoop, de Schelde en de vijvers van het Noordkasteel;
 - De aanleg van een publiek toegankelijke groene ruimte op het tunneldak;

- De aanleg van een stedelijke ruimte tussen de S.A.M.G.A-gebouwen, de Hogere Zeevaartschool en de Royerssluis;
 - De aanleg van comfortabele en veilige fietspaden tussen de Scheldetunnel, Scheldelaan, Oosterweelsteenweg omgeving Noordkasteelbruggen, Royerssluis en jaagpad.
- In projectgebied Kanaalzone en R1:
- De aanleg van de kanaalzonetunnels, inclusief dienstbouwwerken en bijhorende polderconstructies: een tunnel tussen de Oosterweelknoop en de R1 ter hoogte van het aansluitingscomplex Groenendaallaan en een tunnel tussen de Oosterweelknoop en de R1 ter hoogte van de noordelijke kop van het Lobroekdok;
 - De afbraak van het viaduct van Merksem en de heraanleg van de R1 verdiept ten opzichte van de omgeving tussen de aansluiting op de E34/E313 en de Burgemeester Jozef Masurebrug (Merksem) met tunnels ter hoogte van het Sportpaleis, de kruising met het Albertkanaal en het aansluitingscomplex Groenendaallaan, inclusief bijhorende polderconstructies en dienstbouwwerken;
 - De verplaatsing en uitbreiding van het aansluitingscomplex Schijnpoort, inclusief de aanleg van een bijhorende verbindingsweg;
 - De herinrichting van Schijnpoortweg tussen de kruispunten Schijnpoortweg x Noordersingel/Slachthuislaan en Schijnpoortweg x Bisschoppenhoflaan, inclusief het kruispunt Schijnpoortweg x Bisschoppenhoflaan;
 - De heraanleg van het aansluitingscomplex Groenendaallaan, inclusief plaatselijke heraanleg Groenendaallaan;
 - De aanleg van een tijdelijke R1;
 - De aanleg van de kap Hof ter Lo;
 - De aanleg van een stedelijke publieke ruimte aan het Sportpaleis (R. Gregoirplein en kap Sportpaleis);
 - De aanleg van het Lobroekpark;
 - De aanleg van het bermenlandschap R1 oost;
 - De aanleg van het bermenlandschap R1 noord;
 - De uitbreiding van het netwerk van fietspaden en wandelpaden.

3.

Volgens de bestreden beslissing ligt het projectgebied van de aanvraag binnen de grenzen van de volgende bestemmingsplannen:

“... ”

In Antwerpen:

- *Het gewestplan Antwerpen, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 3/10/1979 en waarbij volgende wijzigingen betrekking hebben op de ligging van de aanvraag:*
 - *wijziging bij besluit van de Vlaamse Regering van 28/7/1995;*
 - *wijziging bij besluit van de Vlaamse Regering van 23/5/1996;*
 - *wijziging bij besluit van de Vlaamse Regering van 27/10/1998;*
 - *wijziging bij besluit van de Vlaamse Regering van 28/10/1998;*
 - *wijziging bij besluit van de Vlaamse Regering van 14/12/2019;*
- *De gewestelijke RUP's:*
 - *Oosterweelverbinding (BVR 6/6/2006);*
 - *Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen (BRV 19/6/2009);*
 - *Gebied voor stedelijke activiteiten omgeving Sportpaleis (BRV 21/5/2010);*
 - *Afbakening zeehavengebied Antwerpen (BRV 30/4/2013);*
 - *Oosterweelverbinding – wijziging (BVR 20/3/2015);*
- *Het provinciaal RUP Rivierenhof (MB 25/6/2009);*

- *De BPA's:*
 - *Het Weelke (KB 14/2/1983);*
 - *Nr. 43 Noordersingel (Borgerhout) 3/8/1998;*
 - *Kwadevelden (MB 8/1/2007);*
 - *Deurne Dorp (MB 26/6/2007);*

In Beveren:

- *Het gewestplan Sint-Niklaas - Lokeren, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7/11/1978;*
- *Het gewestelijk RUP Waaslandhaven fase 1 en omgeving (BRV 16/12/2005).*

...”

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd in de stad Antwerpen van 5 juni 2020 tot en met 4 juli 2020, worden 24 digitale en 19 analoge individuele bezwaarschriften ingediend. Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd in de gemeente Beveren van 5 juni 2020 tot en met 4 juli 2020, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Op 28 september 2020 keurt de gemeenteraad van de stad Antwerpen de zaak van de wegenis in functie van de realisatie van de Oosterweelverbinding goed.

De tussenkomende partij dient op 6 oktober 2020 een wijzigingsverzoek van de aanvraag in. Dit wijzigingsverzoek bevat onder meer volgende elementen:

- wijzigingen ter hoogte van de Oosterweelknoop omwille van het advies van 10 juli 2020 van de nv Infrabel;
- wijzigingen ter hoogte van het sportpaleis omwille van het bezwaar van de nv Antwerps Sportpaleis;

Na de hoorzitting van 13 oktober 2020 adviseert de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie voorwaardelijk gunstig.

Op 20 november 2020 verleent de verwerende partij een omgevingsvergunning. Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID EN ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Op grond van artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

De verzoekende partij die bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft moet het uiterst dringende karakter van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet)

Standpunten van de partijen

De verwerende partij en de tussenkomenende partij voeren een heel aantal excepties aan, onder meer een gebrek aan belang van de verzoekende partij, een gebrek aan uiteenzetting van feiten en middelen, een gebrek aan uiteenzetting over de uiterst dringende noodzakelijkheid, een gebrek aan uiteenzetting van persoonlijke nadelige gevolgen, en een gebrek aan diligent handelen. De tussenkomenende partij voegt daar nog aan toe dat de omvang van het verzoekschrift haaks staat op het uiterst dringend karakter van de vordering.

Beoordeling door de Raad

1.

Er moet vooreerst aan herinnerd worden dat de uiterst dringende noodzakelijkheid een procedure is die enkel zeer uitzonderlijk kan aangewend worden. Niet enkel omdat de normale werking van de Raad er ernstig door verstoord wordt, maar ook omdat zowel de Raad als de partijen die verweer dienen te voeren, genoodzaakt worden het beroep binnen uiterst korte tijd te onderzoeken en de rechten van verweer daardoor tot een minimum worden herleid.

Omwille van het voorgaande vereist het instellen van een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, des te meer dan in een gewone procedure, minstens, heldere en duidelijke uiteenzettingen.

2.

Het verzoekschrift beslaat 100 pagina's tekst, met een voorwoord, een uiteenzetting "*mijn belang*" en een inhoudsopgave "*weerlegging OV*", waaruit een onderverdeling blijkt "*Deel 1 : Algemene tekortkomingen van de Omgevingsvergunning*" en "*Deel 2: gebrek aan grond in de antwoorden op mijn bezwaar stad A*".

3.

De uiteenzetting van het belang.

De verzoekende partij zet uiteen dat zij woont in de omgeving van het verkeersknooppunt A12/E19 en dat zij dus belangen heeft "vanuit 'omgevings- en milieuaspecten'", dat zij al honderden uren in de file heeft gestaan, dat zij als belastingbetaler belang heeft dat er zuinig en efficiënt gehandeld wordt, dat het ook in het belang is van onze kinderen, kleinkinderen enz. dat Oosterweel zuinig maar degelijk opgelost wordt, dat zij de 1.400 handtekeningen die ze van de buurtbewoners kreeg eer wenst aan te doen, dat zij in het belang van de burgers op zoek ging naar waarheid en geloofwaardigheid, dat zij als eerste technisch kritiek uitbracht op de Lange Wapper, dat zij een alternatief voorstelde (Consensusmodel), dat dit alternatief geen eerlijke of gelijkwaardige kans kreeg, dat zij steeds handelde in het algemeen belang. Op de openbare zitting verklaart de verzoekende partij nog dat zij belang heeft als "mens".

Het betoog van de verzoekende partij kan niet overtuigen. De vereiste dat een verzoekende partij een persoonlijk belang moet aantonen om op ontvankelijke wijze een beroep bij de Raad aan te tekenen, betekent dat een *actio popularis*, zijnde een belang dat door eenieder kan worden

aangebracht, is uitgesloten. De omschrijvingen van het belang van de verzoekende partij vallen zo goed als samen met een *actio popularis*. Voor zover de verzoekende partij aangeeft dat zij in de omgeving woont, maakt zij niet op een concrete wijze aannemelijk persoonlijk belang te hebben. Niet alleen maakt de verwerende partij aan de hand van een luchtfoto duidelijk dat de afstand van de woning van de verzoekende partij “tov uiterste grens met het projectgebied” zich situeert op 1,44 km, maar ook geeft de verzoekende partij geen enkele toelichting over de zogenaamde omgevings- en milieuaspecten die haar zouden benadelen.

4.

De uiteenzetting van de middelen.

Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, moet het bestaan uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel volgens de verzoekende partij wordt geschonden. Het louter poneren van een eigen visie is en kan geen middel zijn dat succesvol kan worden aangevoerd bij het bestrijden van een bestuurlijke beslissing.

Daarnaast moet een middel dat wordt aangevoerd in een schorsingsprocedure ernstig zijn, hetgeen een duidelijke uiteenzetting noodzaakt. Er moet bij een eerste lezing duidelijk zijn wat de verzoekende partij als middel precies aanvoert, welke rechtsnormen zij geschonden acht en op welke wijze. Het snelle onderzoek dat aan de partijen die verweer voeren en aan de Raad wordt opgelegd in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, vereist dat een verzoekende partij op een bondige, overzichtelijke en trefzekere wijze haar middel(en) uiteenzet.

Het betoog dat de verzoekende partij voert in tientallen pagina's onder deel 1 en 2 van verzoekschrift voldoet daar niet aan. Op een diffuse wijze worden allerlei stellingen aangebracht en aanklachten geformuleerd, waarbij wel duidelijk is dat de verzoekende partij het project dat in de bestreden beslissing wordt vergund ondermaats acht en het zogenaamde Consensusmodel aanprijst, maar welke precieze onwettigheden aan de bestreden beslissing kleven wordt niet uiteengezet op grond van begrijpelijke en/of ontvankelijke middelen. In het betoog wordt niet, laat staan nauwkeurig aangevoerd welke precieze rechtsregel of welk rechtsprincipe de verzoekende partij geschonden acht en al evenmin wordt (nauwkeurig) vermeld waarin de schending precies bestaat. Terwijl het aan een verzoekende partij toekomt om een middel op een dusdanige wijze te ontwikkelen dat de Raad kan toekomen aan een beoordeling ervan, hetgeen des te meer van belang is in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, kan uit het breedspakerig betoog van de verzoekende partij op het eerste gezicht geen spoor gevonden worden van een ontvankelijk middel.

5. De uiterst dringende noodzakelijkheid.

Het verzoekschrift waarmee het beroep wordt ingesteld verwijst onmiskenbaar naar de procedure van schorsing bij dringende noodzakelijkheid. De verzoekende partij vraagt op de titelpagina “*de vernietiging en de schorsing, wegens uiterst dringende noodzaak van de omgevingsvergunning (...)*”.

In strijd met artikel 56, §1, 3° Procedurebesluit bevat het verzoekschrift geen uiteenzetting van de redenen die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is. Er wordt niet uiteengezet waarom de zaak zo dringend is dat een gewone vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing niet doelmatig zou kunnen zijn. De lezing van het verzoekschrift dwingt ook niet evident tot de vaststelling dat de zaak bij uiterst dringende noodzaak moet behandeld worden. Op de openbare zitting verklaart de verzoekende partij bovendien dat zij zich vergist heeft bij het gebruik van de bewoordingen “uiterst dringende noodzaak” en dat het de bedoeling was om een gewone schorsingsvordering in te dienen. De zaak kan evenwel niet verder behandeld worden als

een gewone schorsing. De vordering tot schorsing en de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zijn van elkaar onderscheiden vorderingen waartussen een verzoekende partij een keuze kan maken en die elk een specifieke procedure doen ingaan. Bij een beroep bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet onderzocht worden of de verzoekende partij die keuze in haar uiteenzettingen verantwoordt en moet de vordering worden afgewezen indien de dringende noodzakelijkheid niet aangetoond wordt.

6.

Uit het voorgaande volgt dat de vordering van de verzoekende partij om de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te schorsen om meerdere redenen moet worden verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De Raad legt de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bepaald op 100 euro rolrecht, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro rolrecht, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 22 januari 2021 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Nathalie DE CLERCQ